தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

10. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற அறிக்கைக்கான திருத்தங்கள்.

ஊர் வளர்ச்சி மற்றும் உள்ளாட்சித் துறை 970 ஆம் எண் அரசாணை, திருத்தங்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க் கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

'தமிழ்நாடு நகராட்சி ஊழியர்கள் நடத்தை விதிகள் செய்வது குறித்து 10—12—1980 ஆம் தேதியன்று தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியான 20—6—1980-ஆம் தேதியிடப்பெற்ற ஊர் வளர்ச்சி மற்றும் உள்ளாட்சித்துறையில் 1970 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியாகி, 30—4—1981 ஆம் தேதியன்று பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற அறிவிப்பில் கீழ்க்கண்ட திருத்தங்கள் செய்யப் பெறவேண்டும்'.

Rule-5

Delete Rule 5 (1) (a) and (b)

Rule-8

Delete Rule 8 (4) and (5)

Rule-9

Delete Rule 9

Rule-11

Delete Rule 11

Rule-12

Delete Rule 12

Rule-14

Delete Rele 14

Rule-16

Delete Rele 16

Rule-21

Delete Rule 21 (1) and (2)

Rule-23.24 and 25

Delete Rule 23,24 and 25

Supplementary Rule-5

Delete Supplementary Rule 5

இதிலே முக்கியமான அம்சத்தை மட்டும் நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதை அக்சப்ட் பண்ணவில்லை என்றாலும், இதை சீரியஸாகப் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நகராட்சி ஊழியர்களின் கண்டக்ட் ரூல்ஸை எடுத்துப் பார்த்தல் அவர்கள் எல்லா பிரஜா உரிமைகளையும் இழந்து ஒரு இயந்திரமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலைமை கண்டிஷன்கள் இருக்கின்றன. கசாப்புக் கடையிலே தோலுரித்து தொங்க விடப்பட்ட ஆடுகள் மாதிரி ஊழியர்களை ஆக்கக்கூடிய முறையில் அந்த கண்டிஷன்ஸ் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு அமென்மென்டாக நான் சொல்லவில்லை.

இலக்கிய வேலைகளில் நகராட்சி ஊழியர்கள் ஈடுபடுவதற்கு தடை அந்த விதியிலே உண்டு. அதுவும் டைரக்டாக இல்லை. கண்டிஷன்ஸ் போடப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த நிபந்தனைகளை எல்லாம் அமல் நடத்தினால் இலக்கிய வேலைகளில் முனிசிபல் ஊழியர்கள் ஈடுபட முடியாது.

(பிற்பகல் 1-40)

ரேடியோ, பிரஸ், டெலிவிஷன் ஆகியவைகளுடைய நிகழ்ச்சி களிலே அவர்கள் பங்கேற்கக் கூடாது. மாநில அரசினுடைய கொள்கைக்கோ அல்லது மத்திய அரசினுடைய கொள்கைக்கோ எதிராக விமரிசனம் செய்யக் கூடாது என்று இதிலே குறிப்பிடப் பெற்றிருக்கின்றது. நான் கேட்க விரும்புகிறேன். முனிசிபல் ஊழியர்கள் தங்களுடைய வேலைகளை பொருத்த வரைக்கும் கரெக்டாக செய்தால் போதாதா? அதைத்தானே பார்க்க வேண்டும். வேலையை சரியாகச் செய்யவில்லை என்றால் அவர் மீது டிசிப்ளினரி ஆக்ஷன் எடுங்கள். ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அவரை விமர்சனம் செய்யக் கூடாது என்று ஏன் சொல்லவேண்டும்? அவர் பிரஜை என்ற முறையில் அவருக்கு அதற்கு முழு உரிமையும் உண்டு. ஆகவே, அந்த உரிமைகளை அனுபவிப்பதை தடை செய்வது சரியாக ஆகாது என்பது ஒன்று மிக முக்கியமானது.

இன்னொன்று, இந்த ரூல்ஸ் எந்த அளவில் போகிறது என்று சொன்னால். அப்படி மத்திய மாநில அரசுகளை விமரிசனம் செய்கின்ற கூட்டங்களிலேயும் அவர் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்பது, "அதுமட்டு அல்ல Even meeting which request the Government for something என்று அரசாங்கத்தை ஏதாவது கோரிக்கை வைத்து கேட்டுக்கொள்ளக் கூடிய கூட்டங்களிலே கூட நகராட்சி ஊழியர்கள் பங்கு பெற்றால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொன்னால் ரோட்டிலே ஏதாவது பொதுக்கூட்டம் அது மாதிரி நடந்துக் கொண்டிருந்தால், இவர் அங்கே நின்றுக் கொண்டிருந்தலே, மறுநாள் கமிஷனர் அவரைக் கூப்பிட்டு, நேற்று நடைபெற்ற அந்தக் கூட்டத்திலே உன்னைப் பார்த்தேன் என்று சொல்லி சாட்சியத்தோடு, சார்ஜ் ஷீட் கொடுக்கலாமே. இது மாதிரியான ரூல்கள் இருப்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. அனைவருக்கும் பண்டமெண்டல் ரைட்ஸ் இருக்க வேண்டும். அதை தடை செய்யக் கூடாது.

இதிலே இன்னொரு வேடிக்கையான விஷயம் என்னவென்றால், அவர்களுடைய குடும்பங்களில் உள்ளவர்களையும் அரசியலில் கலந்துக் கொள்ளாமல் அவர்களைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கிறது. குடும்பங்களில் இருப்பவர்கள் அரசியலில் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்று சொன்னல், மனைவி கலந்து கொள்ளக் கூடாது. மகன் அல்லது மகள் இருந்தால் கலந்துக் கொள்ளக் கூடாது. அப்படி அவர்கள் கலந்து கொள்ளாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மீறி கலந்துக் கொண்டால், உடனே அவர் ரிப்போர்ட் பண்ண வேண்டும். என்னுடைய மனைவி என்னுடைய பேச்சைக் கேளாமல், அரசியலில் ஈடுபட்டிருக்கிறாள் என்று ரிப்போர்ட் பண்ண வேண்டும். இல்லையென்றால் அவருக்கு தண்டனை. அதற்காக அவர் தன்னுடைய சொந்த மனைவி மக்கள் மீது சி. ஐ. டி. வேலை பார்க்க வேண்டும். That means we are making emplcyees to be C.I.D. against their own wife and Children. அப்படி இரகசிய போலீஸ் விசாரணை செய்ய வேறு டிப்பார்ட்மெண்ட் தனியாகத்தான் இருக்கிறதே, இவர்களை ஏன் அந்த வேலைக்கு ஏவ வேண்டும். அவருடைய தன்னுடைய மனைவிக்கு எதிராக, மகனுக்கு எதிராக சி.ஐ.டி. போலீஸ் வேலையை ஏன் செய்யச் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, அதை மறு பரிசீலனை பண்ணவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழிற் சங்கங்கள் ஒரே அமைப்பாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள். ஆனால் இதில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால், ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித் தனித் பிரிவு பிரிவ கத்த ன் சங்கங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களை ஒன்று படுத்த வேண்டும் என்ற கோஷத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற சர்க்கார், பிரிவு பிரிவாக ஏன் சங்க அமைப்புகளை உண்டாக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அத்தோடு கூட மற்ற தொழிற் சங்கங்களோடு கூட தொடர்பு கொள்ளக் கூடாது என்றும் இதில் சொல்லியிருக்கிறது.

சமீபத்தில் பம்பாயிலே பெடரேஷன் ஆப் டிரேட் யூனியன்ஸ் என்று நடைபெற்றபோது, சென்டிரல் கவர்ன்மெண்ட்டில் இருக்கிற டிரேட் யூனியன் லேபர்களும், ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்ட்டினுடைய டிரேட் யூனியன் லேபர்களும் கூட கலந்து கொண்டார்கள். ஆனால் இந்த ரூல்படி அது முனிசிபல் ஊழியர்களுக்கு இல்லாமல் போகிறதே, இது நியாயமா என்பதை அரசு யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, ஸ்டிரைக்கை தடை செய்யும் மசோதா, ஒன்று இங்கே கொண்டு வரப்பட்டு, இப்போது செலக்ட் கமிட்டியிலே இருக்கிறது. இன்னும் பெண்டிங்காகவே இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிற போது, சட்டம் வருவதற்கு முன்னாலே, முனிசிபல் ஊழியர்கள் யாரும் ஸ்டிரைக்கில் கலந்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று ஒரு ரூலை போட்டு அதை ஜி. ஓ-வாக பிறப்பித்து தடை செய்திருக்கிறீர்களே இது ஏன்? முனிசிபல் ஊழியர்கள் ஸ்டிரைக் பண்ணினால் பொது ஜனங்கள் பாதிக்கப் படமாட்டார்களா என்று கேட்கலாம்? பாதிக்கப்படுவார்கள். அதற்கு என்ன பண்ணவேண்டும். அவர்களிடம் இருந்து ஏதாவது கோரிக்கைகள் பிரச்சினைகள் எழும்பினால், உடனடியாக அவசர அவசரமாக அதை தீர்க்க அரசு முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டுமே தவிர, ஸ்டிரைக் செய்யும் உரிமையை தடை செய்யக் கூடாது.

அதுமட்டும் அல்லாமல், இந்த ஊழியர்களுக்கு ஆதரவாக இதுவரையில் அரசாங்கம் கிட்டத்தட்ட 1 டசன் ஜி. ஓ.-க்கள் பிறப்பித்திருக்கின்றன. ஆனால் இன்னும் அவைகள் எல்லாம் அவர்களுக்கு நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. ரிபீட்டட் ஆக தொடர்ந்து ரெப்பரசன்டேஷன் கொடுத்தும் கமிஷனர் அவைகளை நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என்கிறபோது, ஏன் அந்த அரசு ஆணைகளை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்று ஸ்டிரைக் செய்யும் உரிமையை மட்டும் தடை செய்வதற்கு, ஏன் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும். அது மட்டும் நடைமுறைப் படுத்தப்படவேண்டுமா? அப்படி அவர்களை ஸ்டிரைக் செய்யக் கூடாது என்று சொல்வதற்கு அரசுக்கு என்ன தார்மீக உரிமை இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ரொம்பவும் அபர ஸீவாக இருக்கக்கூடிய செக்ஷன் நீ சாப்பிடாமல் இருக்கக்கூடாது என்பதாகும். சாப்பிடாமல் இருந்தால் தண்டனை. ஹங்கர் ஸ்ட்ரைக் தடைசெய்யப்பட்டிருககிறது. சம்பளம் வாங்காமல் இருந்தால் — நான் சம்பளம் வாங்கவில்லை என்றால் உங்களுக்கென்ன? நான் சாப்பிடவில்லை என்றால் உங்களுக்கென்ன? நான் வேலை செய்கின்றேனா இல்லையா என்று பாருங்கள். என் குடும்பத்தைப் பற்றி என்னைவிட உங்களுக்கு என்ன கவலை? அதேமாதிரி ஊர்வலங்கள் கூடாது என்று தடை. அதில் மிக முக்கியமாக அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புவது என்னவென்றால் நட்பு நாடுகளிடையே உறவு பாதிக்கும் ஊர்வலங்கள் கூடாது. பாகிஸ்தான் நம் நட்பு நாடுதான். அண்டை நாடுதான். அதற்கு ஆயுதங்கள் கொடுப்பதை அமெரிக்கா கொடுப்பது நமதுநாட்டின் நம் சுதந்திரத்திற்கு ஆபத்து வரும் என்பது ஏகமனதான நிலை நம் நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கு ஆபத்து விளையும் அந்த ஆயுதங்கள் சப்ளையால் என்று முனிசிபல் ஊழியர்கள் ஊர்வலம் போனால் அவர்களை டிஸ்மிஸ் செய்யவேண்டியிருக்கும்.

Even for patriotic duties you have to dismiss your own employees.

அதேமாதிரி டைகோகார்ஷியா தீவில் அணுகுண்டுகளை அமெரிக்கா வைத்திருக்கிறது. அமெரிக்கா நட்பு நாடு என்று அதிகாரபூர்வமாக அரசாங்கம் சொல்கிறபோது, அது நம் சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கிறது என்றால் டைகோகார்ஷியா தீவில் அமெரிக்காவிற்கு இருக்கக்கூடிய இராணுவ தளத்தை எதிர்த்து முனிசிபல் ஊழியர்கள் ஊர்வலம் விட்டால் அவர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்படுவார்கள். அவர்கள் பெர்ஸனல் வாழ்க்கையில் கூட தலையிடுகிறோம். அவர்கள் கடன் வாங்கக் கூடாதாம். இரண்டு ஆண்டுகள் திருப்பிக்கொடுக்கக் கூடிய கடன் வாங்கினால் டிஸ்மிஸ் ஆகவே ஒட்டுமொத்தமாக இந்த அம்சங்களை மறுபரிசீலனை செய்யவில்லை என்றால் அரசாங்கத்தின் அடிமைகளாகவும் இலாகாவின் அடிமைகளாகவும் கமிஷனர்களின் அடிமைகளாகவும் அவர்கள் மாற்றப்படுவார்கள். இந்த அம்சங்களை எல்லாம மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும், டிலீட் செய்தால் நல்லது, இல்லை என்றால் மறுபரிசீலனை செய்து பிறகு மாற்றுவதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, நகராட்சி ஊழியர்கள் நடத்தை விதிகள் சம்பந்தமாக ஒரு சில திருத்தங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் மதிப்பிற்குரிய உமாநாத் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டமே அரசாங்கத்தின் ஊழியர்கள் நடத்தை விதிகளை அடிப்படையாக வைத்து செய்யப்பட்டதே தவிர ஒரு புதுச் சட்டம் அல்ல என்பதை

நான் அவர்களுக்கு கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக, அரசாங்க ஊழியர்கள் நடத்தை விதிகளில் என்னென்ன விதிகள் இருக்கின்றனவோ அவைதான் இங்கே பின்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இதற்கு திருத்தங்கள் எதுவும் தேவையில்லை. நீங்கள் என்ன திருத்தங்கள் வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறீர்களோ அவற்றையெல்லாம் பரிசீலனைக்கு கண்டிப்பாக எடுத்துக்கொள்வோம். ஆகவே யாருக்கும் அடிமைகளாக இருக்க வேண்டியதில்லை. அரசுக்கோ, கமிஷனர்களுக்கோ யாருக்கும் அடிமைகளாக இருக்கவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் எல்லோருக்கும் சுதந்திரம் இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில்தான் இந்த விதிகளைக் கூட நாம் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிற முறையில், நீதிக்கு ஏற்ற முறையில் செயல்படுத்துவோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்தத் திருத்தங்கள் தேவை இல்லை. அவற்றை அவர்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சிவசாமி அவர்கள் நிர்வாகம் பற்றிய அவசரப் பொருள் குறித்து ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேற்படாத குறுகியகால விவாதம் சேதுசமுத்திரத் திட்டம் பற்றி நல்லதொரு தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருந்தார்கள். நேரமில்லாத காரணத்தால் பேரவையின் அனுமதியோடு அது ஒத்தி வைக்கப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 1-50)

11. தனியார் அலுவல்கள்.

தனித் தீர்மானம்.

மாநிலங்களுக்கு கூடுதல் அதிகாரம் வழங்குதல்—(தொடர்ச்சி.)

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்ற ஒரு தீர்மானத்தின் மீது ஏற்கனவே நாம் விவரமாக இந்த அவையிலே விவாதித்து வருகிறோம். அந்த அடிப்படையில் இன்று நம்முடைய முன்னால் இருக்கக்கூடிய அனுபவங்கள் இந்த அதிகாரங்கள் அதிகமாக வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்துகின்றன. நான் 1981 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் மீண்டும் இந்த சட்டமன்றத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தேன். என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த தொகுதி மக்கள், ஐந்தாண்டுகளுக்கு இந்த சட்டமன்றத்திலே பணியாற்ற வேண்டுமென்று ஓட்டளித்தார்கள். அப்படி ஓட்டளித்ததன் அடிப்படையில், நாம் உருவாக்கக்கூடிய அரசு 1985 மே வரையிலும்